

ਘਰ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਤਦ ਤਿਸ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਇਆ, ਜੋ ੧੭
 ਐਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾ, ਕਿ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਗੈਰਤ ਮੈਂ ਨੂੰ ਖਾ ੧੮
 ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੰਤ ਜਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ,
 ਤੂੰ ਕਿਹੜੀ ਨਸਾਨੀ ਅਸਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਜੋ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰ- ੧੯
 ਦਾ ਹੈ? ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਵੇਕੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੋ ਇਸ
 ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਛਾਹ ਸਿੱਟੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਖੜਾ ੨੦
 ਕਰਾਂਗਾ। ਤਦ ਜਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਛਿਤਾਹਲੀਆਂ ਬਰਸਾਂ
 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਦਰ ਬਣਿਆ ਸਾ; ਫੇਰ ਕਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ
 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਕਰੇਂਗਾ? ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ੨੧
 ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ। ਸੋ ਜਦ ਉਹ ਮੁਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ੨੨
 ਉੱਠਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਤਿਸ ਨੇ
 ਇਹ ਆਖਿਆ ਸਾ; ਅਤੇ ਓਹ ਗ੍ਰੰਥ ਪੁਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਚਨ
 ਪੁਰ ਜੋ ਜਿਸੁ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਾ, ਪਤੀਜੇ ॥

ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਪਸਾ ਦੇ ਪਰਬ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਰੂਸਲਮ ਵਿੱਚ ਸਾ, ੨੩
 ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਉਨਾਂ ਨਸਾਨੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਤਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀਆਂ
 ਸੀਆਂ, ਦੇਖਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਉਂ ਪੁਰ ਪਤੀਜੇ; ਪਰ ਜਿਸੁ ਨੇ ਆਪ ੨੪
 ਨੂੰ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਾ ਛੱਡਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਸਤ-
 ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕੋਈ ੨੫
 ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਖੇ
 ਸਾ, ਸੋ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਸਾ ॥

ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸਾ, ਜੋ ੨
 ਜਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਦਾਰ ਸਾ। ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਿਸੁ ਦੇ ਪਾਸ
 ਆਇਆ, ਅਰ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰੱਬੀ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂਗੇ,
 ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਗੁਰੂ ਹੋਕੇ ਆਇਆ ਹੈਂ; ਕਿਉਂਕਿ
 ਏਹ ਨਸਾਨੀਆਂ, ਜੋ ਤੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਕੋਈ ਬੀ, ਜਦ ਲਗ

੧੭

੧੮

੧੯

੨੦

੨੧

੨੨

੨੩

੨੪

੨੫

੨
ਕਾਂਡ

੨

੨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਦਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਸ
 ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ,
 ਕਿ ਜਦ ਲਗ ਕੋਈ ਫੇਰ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਲਗ ਉਹ ਪਰ-
 ੪ ਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ
 ਆਖਿਆ, ਕਿ ਮਨੁੱਖ, ਜਾਂ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਿਉਰ ਪੈਦਾ
 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਕਤ ਹੈ, ਜੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ
 ੫ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ, ਅਰ ਵੁੱਜੀ ਬਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ? ਜਿਸ ਨੇ
 ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜਦ ਲਗ
 ਕੋਈ ਜਲ ਅਰ ਆਤਮੇ ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਲਗ ਉਹ ਪਰ-
 ੬ ਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪੈਦਾ
 ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸੇ ਸਰੀਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਆਤਮਾ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ
 ੭ ਹੈ, ਸੇ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਚੰਭਾ ਨਾ ਕਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੈ
 ੮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਫੇਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਪੇਲ ਜਿੱਧਰ
 ਚਾਰੰਦੀ ਹੈ, ਚੱਲਦੀ ਹੈ; ਅਰ ਤੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੁੰਕ ਸੁਲਦਾ ਹੈਂ, ਪਰ
 ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਜੇ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ ਹੈ, ਅਰ ਕਿੱਥੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 ਹਰ ਕੋਈ ਜੇ ਆਤਮੇ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ।
 ੯ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ
 ੧੦ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ? ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ
 ਕਿਹਾ, ਕਿਆ ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੋਕੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ
 ੧੧ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜਿਸ
 ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ; ਅਰ ਜਿਸ ਨੂੰ
 ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਿਸ ਪੁਰ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ; ਤਾਂ ਭੀ ਤੁਸੀਂ
 ੧੨ ਅਸਾਡੀ ਸਾਖੀ ਨਹੀਂ ਕਬੂਲਦੇ। ਜਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰੀ ਗੱਲਾਂ
 ਆਖੀਆਂ, ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਪਤੀਜੇ; ਫੇਰ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ
 ੧੩ ਗੱਲਾਂ ਆਖਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪਤੀਜੋਗੇ? ਅਤੇ ਉਹ ਜੇ

ਅਕਾਸ ਪੁਰੋ ਉੱਤਰਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ, ਜੋ ਅਕਾਸ
 ਪੁਰ ਹੈ, ਉਹ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਅਕਾਸ ਪੁਰ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਅਤੇ ੧੪
 ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਸੱਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਇਸੀ
 ਤਰਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਤਾਂ ੧੫
 ਹਰੇਕ ਜੋ ਉਸ ਪੁਰ ਪਤੀਜੇ, ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਗਵਾਂ
 ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਲ ਪਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ੧੬
 ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਦਿੱਤਾ; ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਜੋ ਉਸ ਪੁਰ ਪਤੀਜੇ, ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋ- ੧੭
 ਵੇ, ਸਗਵਾਂ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਲ ਪਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ
 ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਘੱਲਿਆ, ਜੋ
 ਉਹ ਜਗਤ ਨੂੰ ਵੇਸੀ ਠਰਾਵੇ, ਸਗਵਾਂ ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਜਗਤ ਉਹ
 ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਬਚ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਜੋ ਤਿਸ ਪੁਰ ਪਤੀਜਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਵੇ- ੧੮
 ਸੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦਾ; ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਨਹੀਂ ਪਤੀਜਦਾ, ਸੇ ਵੇਸੀ
 ਹੋ ਚੁੱਕਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਉਂ
 ਪੁਰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਵੇਸੀ ਠਹਿਰਨੇ ਦਾ ਇਹ ਕਾ- ੧੯
 ਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਜਾਂ ਚਾਨਲ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ
 ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਹੋਲੇ ਕਰਕੇ, ਅਨੇਰੇ ਨੂੰ ਚਾਨਲ ਨਾਲੋਂ
 ਵਧੀਕ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਮੰਦੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ੨੦
 ਹੈ, ਸੇ ਚਾਨਲ ਸੰਗ ਵੈਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਨਲ ਕੋਲ ਨਹੀਂ
 ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮ ਪਰਗਟ ਹੋ
 ਜਾਣ। ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਸੱਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਚਾਨਲ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ੨੧
 ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕਰਮ ਪਰਗਟ ਹੋਣ, ਕਿ ਉਹ ਪਰ-
 ਮੇਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਜਿਸੁ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਯਹੂਦਿਯਾ ੨੨
 ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ; ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਿਕਿ-

੨੩ ਆ, ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਬੀ ਸਲੀਮ
 ਦੇ ਨੇੜੇ ਐਨੇਨ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸਾ, ਕਿੰਉਕਿ ਉੱਥੇ
 ੨੪ ਜਲ ਬਹੁਤ ਸਾ; ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਅਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ
 ੨੫ ਸੇ। ਕਿੰਉਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਅਜੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਿੱਟਿਆ
 ੨੬ ਗਿਆ ਸਾ। ਤਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ,
 ਕੋਲ ਆਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰੱਬੀ, ਉਹ ਜੋ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ
 ੨੭ ਸਾ, ਜਿਸ ਪੁਰ ਤੈਂ ਉਗਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਸੇ ਵੇਖ, ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ
 ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਭ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ
 ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਮਨੁੱਖ, ਜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਅਕਾਸ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਨਾ
 ੨੮ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਮੇਰੇ ਉਗਾਹ ਹੁੰਦੇ
 ਹੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿ-
 ੨੯ ਆ ਰੋਇਆ ਹਾਂ। ਲਾਜ਼ਾ ਉਹ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਬਹੁਟੀ ਹੈ;
 ਪਰ ਲਾਜ਼ੇ ਦਾ ਮਿਝ, ਜੋ ਖੜਾ ਹੋਕੇ ਡਿਸ ਦੀ ਸੁਲਦਾ ਹੈ, ਲਾਜ਼ੇ
 ੩੦ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਰਸਿੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਸੇ ਮੇਰੀ ਇਹ ਖੁਸੀ ਪੂ-
 ੩੧ ਰੀ ਹੋਈ। ਜਰੂਰ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਟਾਂ। ਉਹ ਜੋ ਉੱਪਰ
 ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ; ਉਹ ਜੋ ਧਰਤੀਓਂ
 ੩੨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਧਰਤੀ ਹੀ ਦਾ ਹੈ, ਅਰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ;
 ਉਹ ਜੋ ਅਕਾਸ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਅਤੇ
 ੩੩ ਜੇ ਕੁਛ ਉਸ ਨੈ ਵੇਖਿਆ, ਅਰ ਸੁਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਡਿਸ ਦੀ ਸਾਖੀ
 ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਨਹੀਂ ਕਬੂਲਦਾ। ਜਿਸ
 ੩੪ ਨੈ ਉਸ ਦੀ ਸਾਖੀ ਕਬੂਲੀ ਹੈ, ਡਿਸ ਨੈ ਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਪਰ-
 ਮੇਸੁਰ ਸੱਤ ਹੈ। ਕਿੰਉਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਸੇ
 ੩੫ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ
 ਆਤਮਾ ਮਾਪਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ

ਰੈ; ਅਰ ਸਭ ਕੁਛ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੁਰ ਪਤੀਜਦਾ ਹੈ, ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਲੁ ਭਿਸ ਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੁਰ ਨਹੀਂ ਪਤੀਜਦਾ, ਸੇ ਜੀਉਲੁ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ; ਸਗਵਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕੇ ਪਭਿਸ ਪੁਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥

ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੈ ਜਾਲਿਆ, ਜੋ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਇਹ ਸੁਲਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਸੁ ਯੁੱਗ ਤੇ ਵਧੀਕ ਸਿੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, (ਪਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਤਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕ ਭਿਸ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦੇ ਸੇ,) ਤਦੋਂ ਉਹ ਯਹੂਦਿਯਾ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਜਲੀਲ ਨੂੰ ਫੇਰ ਗਿਆ। ਅਰ ਜਰੂਰ ਸਾ, ਜੋ ਉਹ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ ਵਿੱਚਦੋਂ ਜਾ ਵੇ। ਉਪਰੰਦ ਉਹ ਸੁਖਾਰ ਨਾਮੇ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਲਗ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਤੇ, ਜਿਹੜੀ ਯਾਰੂਬ ਨੈ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇੜੇ ਸਾ। ਅਤੇ ਯਾਰੂਬ ਦਾ ਖੁਹਾ ਉੱਥੇ ਸਾ। ਸੇ ਜਿਸੁ ਰਸਤੇ ਚੱਲਕ ਕਰਕੇ ਥੱਕਕੇ ਉਸ ਖੁਹੇ ਪੁਰ ਐਮੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਅਰ ਉਹ ਵਪਹਿਰ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸਾ। ਤਦ ਇੱਕ ਸਾਮਰੀ ਇਸੜੀ ਜਲ ਭਰਨ ਆਈ। ਜਿਸੁ ਨੈ ਭਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਪੀਲ ਨੂੰ ਦਿਹ; (ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਖ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸੇ, ਜੋ ਖਾਲੇ ਲਈ ਕੁਛ ਮੁੱਲ ਲਿਆਉਲ।) ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਮਰੀ ਇਸੜੀ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿ ਤੂੰ ਯਹੂਦੀ ਹੋਕੇ, ਮੇਰੇ ਤੇ, ਜੋ ਸਾਮਰੀ ਇਸੜੀ ਹਾਂ, ਪੀਲ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ? (ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਸਾਮਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਰਤਦੇ।) ਜਿਸੁ ਨੈ ਉੱਤਰ ਵੇਕੇ ਭਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਖਰਾਇਤ ਨੂੰ ਜਾਲਦੀ, ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਲਦੀ, ਜੋ ਤੈ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਪੀਲ ਨੂੰ ਦਿਹ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਤੇ ਮੰਗਦੀ, ਅਰ ਉਹ ਤੈ ਨੂੰ ਅਮਰਤ ਜਲ ਦਿੰਦਾ। ਇਸੜੀ ਨੈ ਭਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ, ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਭਰਨ ਲਈ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਰ

੩੬

੪
ਕਾਂਡ

੨

੩

੪

੫

੬

੭

੮

੯

੧੦

੧੧

੧੨ ਖੂਹਾ ਡੂੰਘਾ ਹੈ; ਫੇਰ ਤੂੰ ਅਮਰਤ ਜਲ ਕਿੱਥੋਂ ਲਵੇਂਗਾ? ਕਿਆ ਤੂੰ
 ਅਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਤੇ ਵਡਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਾ ਨੂੰ ਇਹ ਖੂਹਾ
 ਦਿੱਤਾ, ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਅਰ ਉਸ ਦੇ
 ੧੩ ਪਸੂਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੇ ਪੀਤਾ? ਜਿਸੁ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,
 ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੇ ਇਹ ਜਲ ਪੀਂਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਫੇਰ ਡਿਹਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ;
 ੧੪ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਜਲ ਨੂੰ ਪੀਵੇਗਾ, ਸੇ ਸਦੀਪ ਕਾਲ
 ਡੀਕੁ ਡਿਹਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਸਗਵਾਂ ਉਹ ਜਲ, ਜੇ ਮੈਂ ਤਿਸ
 ਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਤਿਸ ਵਿੱਚ ਜਲ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੁੰਡ ਹੋ ਜਾਵੇ-
 ੧੫ ਗਾ, ਜੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਲ ਲਗ ਉੱਛਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ
 ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਇਹ ਜਲ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿਹ;
 ਜੇ ਮੈਂ ਫੇਰ ਡਿਹਾਈ ਨਾ ਹੋਵਾਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਇੱਥੇ ਭਰਨ ਆਵਾਂ।
 ੧੬ ਜਿਸੁ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜਾਹ, ਆਪਲੇ ਭਰਥਾ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ
 ੧੭ ਇੱਥੇ ਆਉਲਾ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਰਥਾ
 ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਿਸੁ ਨੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿ ਤੈ ਸੱਚ ਕਿਹਾ, ਜੇ
 ੧੮ ਮੇਰਾ ਭਰਥਾ ਹੈ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਪੰਜ ਭਰਥੇ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ; ਅਰ
 ਜਿਹੜਾ ਹੁਲ ਹੈ, ਸੇ ਤੇਰਾ ਭਰਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤੈ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਆਖੀ।
 ੧੯ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ, ਜੇ ਤੂੰ
 ੨੦ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈਂ। ਅਸਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪਰਬਤ ਪੁਰ ਪੂਜਾ ਕਰੀ,
 ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਉਹ ਜਾਗਾ ਯਰੂਸਲਮ ਵਿੱਚ ਹੈ,
 ੨੧ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੂਜਣਾ ਚਾਹਿਯੇ। ਜਿਸੁ ਨੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ
 ਇਸਤ੍ਰੀ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੱਚ ਜਾਣ, ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ
 ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਤਾ ਇਸ ਪਰਬਤ ਪੁਰ, ਅਤੇ ਨਾ ਯਰੂਸਲਮ ਵਿੱਚ,
 ੨੨ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ, ਤਿਸ
 ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੋ; ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਪੂਜਦੇ ਹਾਂ; ਇਸ
 ੨੩ ਲਈ ਜੇ ਮੁਕਤ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਪਰ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,